

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että arviointimalli sisältää virheitä, tarjoajille on annettu ristiriitaisia ohjeita, tarjoajille annettuja ohjeita on rikottu, tarjouseritelmää on rikottu sekä avoimuuden ja hyvän hallinnon periaatteita on loukattu.
 - Kantajat väittävät, että arviointimalli, sellaisena kuin se tarjouspyyntöasiakirjoissa esitettiin, sisälsi lukuisia virheitä. Arviointikomitea käytti lisäksi eri mallia – tästä tarjouksentekijöille ilmoittamatta – kuin mistä oli ilmoitettu, ja se käytti myös arvoja, jotka oli otettu muusta kuin taulukosta, josta oli ilmoitettu tarjoajien kysymyksiin esitetyissä vastauksissa.
2. Toinen kanneperuste perustuu varainhoitoasetuksen 110 artiklan ja toimeenpanoasetuksen 149 artiklan rikkomiseen, sillä käytetty malli ei johda tarjouskilpailun ratkeamiseen sellaisen tarjouksen hyväksi, joka on taloudellisesti edullisin.
 - Kantajat väittävät, että taulukko, jonka mukaisia arvoja arviointikomitea käytti arviointimallin soveltamiseksi, ei vastaa sitä, miten sopimus on tarkoitus toteuttaa. Tämän seurauksena huomioon otetut tekijät eivät vastaa Euroopan parlamentin todellisia tarpeita, minkä johdosta monivaiheiset sopimukset tehdään väistämättä sellaisten tarjoajien kanssa, jotka eivät tarjoa taloudellisesti edullisinta tarjousta Euroopan parlamentin tarpeita varten.
3. Kolmas kanneperuste perustuu tarjouseritelmän epätasällisyyteen ja ristiriitaisuuteen.
 - Kantajat väittävät, Euroopan parlamentti on kirjeissään esittänyt tarjouspyyntöasiakirjoja koskevan tulkinnan, joka on ristiriidassa näiden asiakirjojen muiden osien, parlamentin omien yksikköjen tarjoajien kysymyksiin antamien vastausten sekä hankintasopimuksen tavoitteiden kanssa. Tämän seurauksena tarjouspyyntöasiakirjat voivat johtaa tarjoajia tekemään virheitä, jotka estävät niitä laatimasta parasta hintastrategiaa ja täten jättämästä parasta tarjoustaan.
4. Neljäs kanneperuste perustuu perusteluvollisuuden rikkomiseen, tehokasta oikeussuojakeinoa koskevan oikeuden loukkaamiseen sekä olennaisen menettelymääräyksen rikkomiseen.
 - Kantajat väittävät, että niille Euroopan parlamentin kirjeiden välityksellä välitettyjä tietoja sen jälkeen, kun sopimuksen tekemisestä riidanalaisessa tarjouskilpailussa oli ilmoitettu, ei ole pidettävä riittävinä perusteluina, koska ne eivät kokonaisuutena ole riittäviä siihen, että kantajat voisivat soveltaa arviointimallia ja tarkistaa sen asianmukaisuuden. Euroopan parlamentti ei esittänyt kaikkia tietoja, jotka otettiin huomioon arviointimallin soveltamiseksi, vaikka ensimmäisen monivaiheisen sopimuksen saajan taloudellinen tarjous oli ratkaiseva tekijä sen kannalta, että kantajat luokiteltiin toiselle sijalle, sillä kantajien tarjous luokiteltiin kokonaisuutena ensimmäiselle sijalle tarjousten laadun arvioinnissa ja järjestys muuttui vasta hinnan huomioimisen jälkeen.
5. Viides kanneperuste perustuu tarjouseritelmän ja varainhoitoasetuksen 107 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkomiseen.
 - Kantajat väittävät, että julkisesti saatavilla olevan tiedon mukaan kaksi yhtiötä, jotka osallistuivat ”poissuljettuihin” eriin, mukaan lukien erän 3 ensimmäisen monivaiheisen sopimuksen saaja, on fuusioitunut eikä niiden kanssa voida tämän vuoksi tehdä yllä mainittuja sopimuksia. Yllä mainitut yhtiöt ovat selvästi jäävejä, jos niitä pyydetäisiin toteuttamaan sopimus.

Kanne 24.11.2014 – Red Lemon v. SMHV – Lidl Stiftung (ABTRONICX2)

(Asia T-776/14)

(2015/C 046/71)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Red Lemon Inc. (Hong Kong, Kiina) (edustajat: asianajajat T. Wieland ja S. Müller)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Saksa)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ABTRONICX2 – Rekisteröintihakemus nro 8 534 943

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 4.9.2014 asiassa R 2078/2013-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja hylkää väitteen
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Valitus, jonka Euroopan keskuspankki on tehnyt 28.11.2014 virkamiestuomioistuimen asiassa F-26/12, Cerafogli v. EKP, 18.9.2014 antamasta tuomiosta

(Asia T-787/14 P)

(2015/C 046/72)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan keskuspankki (asiamiehet: E. Carlini ja M. López Torres, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur)

Muu osapuoli: Maria Concetta Cerafogli (Rooma, Italia)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asiassa F-26/12, Cerafogli v. EKP, 18.9.2014 annetun tuomion
- ratkaisemaan asian valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämien vaatimusten mukaisesti
- velvoittamaan kunkin osapuolen vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa neljään valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että tuomiota Koninklijke Grolsch sovelletaan virheellisesti henkilöstöasioihin, jolloin tulkitaan väärin tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden periaatetta perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, ja perustelut ovat epäasianmukaiset.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu siihen, ettei toimielimen puolustautumisoikeuksia ole otettu huomioon, koska oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn tavoite on sivuutettu, ratkaisevat tosiseikat on jätetty ottamatta huomioon ja oikeusvarmuuden periaatetta on tulkittu väärin.